

Eugen Lepădatu

Programarea Creației

Constanța

2026

Cuprins

UNIVERSURI ȘI CREATORI	11
<i>Creatori</i>	13
<i>Filozofii antici despre Creatorii Universului</i>	16
<i>Creștinismul, iudaismul și Islamul despre Creator</i>	18
<i>Universuri</i>	20
<i>Filozofii antici, Teoria Programelor și Universul</i>	22
<i>Creștinismul, iudaismul și Islamul despre Univers</i>	24
<i>Creatorul-programator</i>	25
<i>De ce Creatorul Universului se află în afara lui</i>	28
<i>Legile Universale</i>	30
<i>Universul Material</i>	34
<i>Big Bang sau Big Energy Bang?</i>	36
<i>Principiul Zero-Sum Universal</i>	42
<i>Creator sau Conștiință Universală?</i>	44
<i>Universul și Conștiința</i>	47

SISTEMUL VIEȚII	51
<i>Ce este viața?</i>	53
<i>Existența ca sumă a realităților din fiecare clipă</i>	54
<i>Ce reprezintă viața noastră?</i>	56
<i>Ce este un Sistem al Vieții</i>	58
<i>Filozofii antici despre Sistemul Vieții</i>	63
<i>Sistemul Vieții și Creștinismul</i>	65
<i>Sistemul Vieții și Reiki</i>	67
<i>Spiritualitatea, Știința și Sistemul Vieții</i>	68
<i>Arhitectura materială și non-materială a Sistemului Vieții</i>	70
<i>Modulele Sistemului Vieții</i>	73
<i>Prana, suportul energetic al vieții</i>	81
<i>Utilizatorii Sistemului Vieții</i>	91
<i>Rețeaua de Conștiințe Superioare</i>	100
<i>Sistemele informatice ale Sistemului Vieții</i>	139
<i>Sistemul Cloudurilor Individuale ale Utilizatorilor</i>	152
<i>Programele Sistemului Vieții</i>	158

<i>Sistemul Karmic</i>	166
<i>Cum funcționează Sistemul Karmic</i>	173
<i>Sistemele de Scoring energetic și spiritual</i>	176
 PLATFORMA SUFLETULUI	 183
<i>Ce este Sufletul</i>	185
<i>Sufletul în Filozofia Antică</i>	187
<i>Sufletul în Creștinism</i>	191
<i>Sufletul în Reiki</i>	193
<i>Componentele Sufletului - O călătorie interioară între Sine, Spirit, Sinele Superior și Programele de Creștere și Evoluție individuală</i>	196
<i>Sufletul, o platformă care funcționează cu ajutorul Sistemului Nervos, al Sistemului Bioenergetic și al Cloudului Individual</i>	214
<i>Sufletul și Conștiința Individuală</i>	246
<i>Care dintre aplicațiile Sufletului ar putea fi și aplicații ale Conștiinței?</i>	249

SISTEMELE DE CONȘTIINȚE	253
<i>Conștiința Sistemică ca fenomen multiscalar</i>	255
<i>Poate o Conștiință Colectivă să genereze evoluție? Sau este necesară o Conștiință Sistemică?</i>	259
<i>Conștiința Sistemică</i>	261
<i>Relația dintre Creator și Conștiința Sistemică</i>	267
<i>Conștiința Sistemică și evoluția individuală</i>	270
<i>Structura multidimensională a Conștiinței Sistemice</i>	273
<i>Sistemul de operare al Conștiinței Individuale</i>	290
<i>Sistemele de Scoring ale Conștiinței Individuale</i>	293
<i>Filtrarea realității</i>	296
<i>Rugăciunea, modul conștient de schimbare a realității</i>	303
<i>De ce ne-ar fi util nouă, oamenilor, să înțelegem natura profundă a existenței?</i>	306
<i>Cum putem verifica existența și funcționarea acestor sisteme</i>	309
<i>Programarea Creației</i>	312

UNIVERSURI ȘI CREATORI

Creatori

Dacă presupunem că Universul a fost creat intenționat de o entitate sau un sistem superior, atunci am putea imagina câteva scenarii despre cum ar putea arăta și funcționa acești creatori.

Civilizație avansată într-un Multivers

Cea mai plauzibilă teorie este că Universul a fost creat de o civilizație extrem de avansată care există într-un alt univers mai vechi, parte dintr-un multivers. Acești creatori ar putea fi entități biologice sau post-biologice (inteligentă artificială, ființe de energie pură fără corp), ar putea deține tehnologie capabilă să creeze și să manipuleze spațiu-timpul și ar trata, poate, Universul nostru ca pe un experiment științific.

O astfel de civilizație post-biologică, care dispune de ingineri cosmici, capabilă să proiecteze universuri așa cum noi realizăm simulări pe calculator, poate depăși limitările fizice prin crearea de conștiințe, capabile să manipuleze materia la nivel cuantic. Utilizând inteligențe artificiale avansate, ar putea obține o putere de calcul comparabilă cu capacitatea informatică a întregului nostru Univers.

Ființe transcendente, dincolo de spațiu și timp

O altă viziune ar presupune că acești creatori nu sunt legați de materie și timp, existând într-o realitate complet diferită

de a noastră. Ei ar putea exista într-o dimensiune superioară și ar percepe timpul nostru ca pe un întreg, nu secvențial.

Aceștia pot avea o natură pur informațională, asemenea unor minți cosmice capabile să creeze realități cu ajutorul programării materiei la nivel cuantic. Dacă Big Bang-ul a fost un act de creație voit, atunci motivațiile lor de a crea un nou univers ar putea fi similare cu ale noastre: explorarea, experimentarea sau chiar arta cosmică.

Univers simulat

Există ipoteza că Universul nostru ar putea fi o simulare concepută de o inteligență superioară aflată într-o realitate exterioară, unde legile fizicii sunt diferite de ale noastre. În acest caz, creatorii ar fi programatori cosmici, Universul nostru ar rula ca program pe un computer hiperavansat, iar ceea ce percepem ca materie și energie ar fi doar rezultatul codului necesar simulării. Dacă existăm într-o simulare, apare întrebarea: creatorii noștri sunt ei înșiși simulați?

Procese naturale inteligente

O ipoteză mai abstractă este aceea că Universul a fost creat de un mecanism natural intern care acționează similar unei inteligențe. Ar exista, astfel, un ciclu infinit de universuri care se nasc și mor, fiecare cu variații subtile ale legilor fizicii, simulând un fel de evoluție naturală cosmică, în care universurile se pot autoreproduce.

Universul ca rezultat al unei creații ciclice

Dar poate că nu există decât un ciclu infinit de Big Bang-uri și Big Crunch-uri (colapsuri gravitaționale). În acest caz, Universul nostru ar putea fi doar o repornire a unui univers anterior. Dacă acest proces durează de o eternitate, ar putea exista mecanisme automate care pot optimiza legile fizicii favorabile vieții pentru fiecare ciclu. În acest fel, universurile ar evolua și s-ar perfecționa ciclic, asemenea ființelor vii, fiecare nouă generație fiind mai adaptată decât precedentă.

Paradoxul rămâne: orice sistem suficient de avansat să creeze universuri ar avea nevoie de propriul univers pentru a exista. Aceasta ne duce la ideea unei ierarhii infinite de realități, creatorul nostru fiind, la rândul lui, creat de altcineva.

Ce tip de sistem creator pare cel mai plauzibil?

Pentru exercițiu, am ales drept creatori ai Universului nostru o civilizație avansată dintr-un multivers. Filozoful suedez Nick Bostrom a formulat în 2003 un argument celebru, și anume: dacă o civilizație ajunge la un nivel tehnologic suficient de avansat, va putea rula simulări extrem de detaliate ale realității, inclusiv cu ființe conștiente. Dacă acest lucru se întâmplă, atunci numărul universurilor simulate va depăși masiv numărul universurilor naturale.

Prin urmare, statistic vorbind, este mult mai probabil să trăim într-o simulare decât într-un univers original. Aceasta nu înseamnă neapărat că trăim într-un calculator. Existența

noastră, însă, ar fi programată în detaliu, putând fi guvernată de platforme de programe gigantice, organizate în arhitecturi funcționale hibride (materiale și non-materiale), controlate din exterior.

Cel mai probabil acesta este cazul nostru!

Filozofii antici despre Creatorii Universului

Întrebarea despre creatorul sau creatorii Universului a fost una centrală pentru mulți filozofi antici, dar răspunsurile lor au variat semnificativ în funcție de epocă, cultură și școala filozofică din care proveneau.

Thales din Milet nu vorbește despre un zeu creator, dar consideră că apa este principiul primordial (*arche*) din care provine totul. Viziunea lui este naturalistă, nu teologică.

Anaximandru propune existența *Apeiron*-ului, un principiu infinit și indefinit, care generează toate lucrurile. El nu atribuie voință divină acestui principiu.

Heraclit susține că focul este elementul primordial. Consideră că lumea funcționează printr-un *Logos* (o rațiune universală), dar nu descrie un creator.

Pitagora vede Universul guvernat de ordine matematică și armonie cosmică, dar nici el nu indică un creator.

Platon, în dialogul *Timaios*, vorbește despre un artizan divin, un Demiurg, care modelează lumea din materie preexistentă după modelul perfect al Ideilor. Acest Demiurg nu creează materia din nimic, el ordonează haosul preexistent.

Aristotel nu crede într-un zeu creator propriu-zis, lumea fiind eternă, nu creată.

Stoicii credeau într-un *Logos* divin, o rațiune cosmică care guvernează lumea. Universul este văzut ca un organism viu, animat de rațiunea divină, nu creat de un zeu exterior.

Epicurienii neagă orice intervenție divină în crearea Universului, considerându-l rezultatul mișcării atomilor într-un vid infinit. Pentru ei, zeii există, dar sunt indiferenți față de lume.

Hinduiștii vedici credeau în existența unui principiu etern (*Brahman*), iar creația era văzută ca un joc cosmic. În **taoism**, Universul ia naștere din *Tao*, un principiu impersonal, fără intenție creatoare conștientă.

Majoritatea filozofilor antici credeau mai degrabă în principii cosmice, rațiuni universale sau elemente naturale eterne. Singura excepție notabilă este Platon, cu Demiurgul său, dar chiar și în acest caz, Demiurgul nu creează din nimic, ordonează ceea ce există deja.

Creștinismul, Iudaismul și Islamul despre Creator

În **creștinism**, concepția despre creatorul Universului este radical diferită. Creștinismul afirmă cu tărie că Dumnezeu este Creatorul personal al Universului. În acest context, Dumnezeu este o ființă eternă, atotputernică și iubitoare, care a creat tot ceea ce există din nimic (*ex nihilo*). El a generat lumea prin voința și cuvântul Său.

Vechiul Testament menționează: “La început, Dumnezeu a creat cerul și pământul.”. Omul este creat “după chipul și asemănarea Lui”, ceea ce sugerează o relație specială între Creator și creație.

În **Ortodoxie**, Dumnezeu este Treime: Tatăl (Creatorul), Fiul (Cuvântul) și Duhul Sfânt. Este păstrată o viziune mistică asupra creației, Dumnezeu fiind prezent în toată creația.

Catolicismul afirmă aceleași idei despre creație ca Ortodoxia, dar pune accent pe rațiunea umană, capabilă să recunoască un Creator prin studierea lumii.

Protestantismul pune accent pe autoritatea Scripturii (*Sola Scriptura*). Este acceptată creația din nimic și Trinitatea.

Toate cele trei religii monoteiste (iudaism, creștinism, islam) afirmă existența unui Dumnezeu unic și a creației din nimic, prin voință divină, lumea creată având un scop, nefiind haotică.

Caracteristicile creației creștine:

- Lumea a fost creată din nimic.
- Creația are un scop clar: manifestarea iubirii și a gloriei divine. Creația este “bună” prin natura ei, chiar dacă ulterior a fost coruptă de păcat.
- Dumnezeu este transcendent și immanent, fiind dincolo de creație, dar prezent în ea.

Ulterior, Părinții Bisericii (Augustin, Atanasie, Grigorie de Nyssa) au dezvoltat ideea creației ca act de iubire, nu ca necesitate. Astfel, Dumnezeu este un Tată iubitor care cheamă întreaga creație la comuniune veșnică cu El, scopul fiind relația personală cu oamenii.

În **iudaism**, Dumnezeu este numit YHWH (Iahve). El este unic, atotputernic, etern și personal, fiind Creatorul lumii din nimic, prin cuvântul Său. Scopul creației este manifestarea gloriei și suveranității lui.

Spre deosebire de creștinism, iudaismul nu acceptă ideea Trinității și nu-L recunoaște pe Isus Hristos ca Fiul al lui Dumnezeu; așteaptă, în schimb, venirea unui Mesia (om, nu zeu) care va restaura ordinea lumii.

În **religia islamică** Dumnezeu este numit Allah. Este unic, atotputernic, fără egal. El a creat lumea prin voia Sa, din nimic, nu dintr-o materie preexistentă. Coranul afirmă clar creația prin voința divină: “El este Creatorul cerurilor și al pământului. Când hotărăște un lucru, El spune doar: Fii!”

Allah nu este părinte, nu are fii sau fiice. Lumea este creată pentru a-L slăvi și pentru ca oamenii să-l îndeplinească voia.

Universuri

Dacă ați citit cartea *Teoria Programelor*, știți deja că lumea care ne înconjoară este pusă în mișcare de o multitudine de programe, începând cu deplasarea planetelor și terminând cu gândurile fiecăruia dintre noi. Mai știți că nu există lucruri miraculoase sau spirituale, în natură totul se desfășurându-se matematic.

Legile fundamentale ale fizicii (electromagnetismul, gravitația, relativitatea, mecanica cuantică) funcționează extrem de precis. Acest mod ordonat de manifestare al materiei este, cu siguranță, programat, comportându-se asemenea unui *software* al realității, unde toate fenomenele sunt modelate cu ajutorul formulelor matematice. Aceste observații au determinat unii oameni de știință să spună că existența se comportă ca un program de calculator, coerent, predictibil, care se actualizează în timp real.

Universul nostru este incredibil de fin reglat pentru a permite viața. Dacă constantele universale (masa protonului, constanta gravitațională ș.a.m.d.) ar varia doar cu 0,00001%, Universul nostru ar fi steril sau nu ar exista

deloc. De ce sunt aceste valori implementate atât de precis? În mod normal, ar fi mai plauzibil ca ele să fie aleatoare, decât să fie corelate cu atâta acuratețe.

Omenirea însăși poate crea lumi simulate în jocuri pe calculator, realitate virtuală sau sisteme AI. Dacă noi am putut realiza acest lucru într-o sută de ani de dezvoltare tehnologică, să ne gândim ce poate face o civilizație care are un miliard de ani avans în fața noastră!

Dacă astfel de civilizații avansate există, este logic să presupunem că ar putea crea fără dificultate noi universuri artificiale și că, surpriză, am putea exista chiar noi într-unul dintre ele. Creatorii Universului nostru ar putea fi arhitecți, programatori, fizicieni sau biologi cosmici.

Celebrul Arthur C. Clarke, scriitor și vizionar, spunea: "Orice tehnologie suficient de avansată este greu de distins de magie." Această afirmație este esențială pentru a înțelege de ce ideea unui univers creat de o civilizație avansată nu necesită magie sau supranatural, putând fi doar rezultatul unei tehnologii dincolo de înțelegerea noastră actuală.

Dacă am duce un smartphone în Evul Mediu, oamenii ar crede că este o piatră fermecată, o fereastră magică, o unealtă a vrăjitorilor sau a demonilor. Așadar, orice tehnologie suficient de avansată, care depășește nivelul de înțelegere al unei civilizații, pare miraculoasă.

Este acesta și cazul nostru? Cu siguranță, da!